

המחלקה לחינוך
ההסתדרות הציונית העולמית

אור בישראל

A LIGHT FROM WITHIN ISRAEL

פרשת חיי שרה

כ"ז חשוון תשפ"ז 7.11.2026

1. This week's Torah portion is Parashat Chayei Sarah, the fifth portion in the Torah. It describes the passing of our matriarch Sarah, her burial in the Cave of Machpelah, and the search for a wife for our forefather Yitzchak: our matriarch Rivka.

2. In this portion, Rivka becomes our matriarch and marries Yitzchak. What test did she pass? The test of kindness. Eliezer, Avraham's servant, is sent to find a bride for Yitzchak. He asks for a drink, and Rivka gives water not only to him but to his camels as well: she gives far more than was asked of her. This is the sign that she is fit to carry on the family of kindness and to become one of the mothers of our nation. In our story this week, Chani and Mussia also teach us about the power of shlichut (mission). They choose to see the privilege in giving to others, and to do it with joy and love.

3. At the beginning of the portion we read about the first funeral in the Torah, and later, about the first wedding in the Torah. Yitzchak brings Rivka into Sarah's tent, and together with her carries on the Jewish people.

4. This Shabbat is also called "Shabbat Mevarchim," because we bless the new month of Kislev, which begins next week (Rosh Chodesh falls on Tuesday and Wednesday).
Shabbat Shalom and Chodesh Tov!

A STORY FOR SHABBAT

SHLICHUT IS FUN

"Welcome, girls!" called the host of the Zoom gathering, and thousands of girls around the world saw him on their computer screens. Chabad has about five thousand families of shluchim (emissaries) around the world. They go wherever there are Jews, to teach and to help. Every year, a convention of all the shluchim is held in New York, and children come along too: young Chabad shluchim. But during COVID, the gatherings were held on Zoom. "Welcome to girls from all over the world!" the host continued. He said thousands of girls were taking part worldwide, and asked to talk about a special group of young shluchot. "We have girls with us who live in places that aren't easy, girls whose shlichut is challenging, and we want to tell these girls: Well done!"
Sitting in front of the screen were nine-year-old Chani and her seven-year-old sister Mussia, watching from their home in Chengdu, China. Their parents, Dovi and Sarah Henig, are the Chabad shluchim in Chengdu. Chani and Mussia turned from the screen to their parents: "Abba, Ima, did you hear? They're saying there are shluchim's girls who have it really hard, who live in tough conditions. Good for them!" Their parents were stunned. After all, their own daughters live in Chengdu without friends like themselves and attend a school that exists only online. There are no kosher stores, not even a grocery with kosher products, and their food arrives in special shipments from abroad. Because of the COVID pandemic, China's rules were strict: anyone entering the country went into a three-week quarantine supervised by the Chinese government. Chani and Mussia hadn't seen their extended family in two years. And yet, when they heard about girls who have it hard, it never occurred to them that it meant them. They're happy and having fun. They feel meaning, purpose and joy. (From the Ligdol book series)

Food for Thought

Do we do the important things in life with a feeling of "Ugh, they made me do it," or because we connect to what we're doing and understand that it's the right thing to do? The question in life is not only what we do, but how we feel while we do it.

המחלקה לחינוך
ההסתדרות הציונית העולמית

אור בישראל

A LIGHT FROM WITHIN ISRAEL

פרשת חיי שרה

BETWEEN HEAVEN AND EARTH: REMEMBERING THE MIRACLE

"Hello Sivan, this is Riki Sitton. I want people to hear about the event we held this evening in Ra'anana: a party of thanks for all the passengers of the flydubai flight! Do we even remember the amazing miracle that happened to us a month ago? We gathered together to give thanks. And who organized the evening? Bar Kupershtein, the hostage who came home from Gaza, with his amazing mother Julie, together with Efrat Raz, widow of Yamam (police counterterrorism unit) fighter Noam Raz. And where did this moving celebration take place? At the home of Genia and Shai Tzohar, the aunt and uncle of hostage officer Omer Neutra who was murdered on October 7th. People who were on the plane came from all over the country to give thanks together, to feel belonging and connection, and to recite Birkat HaGomel. We felt uplifted; we felt our unity and our faith. How important it is to remember that we always depend on one another, not only on a plane in the sky..."

In the photo: Bar leading Birkat HaGomel

Around the Shabbat Table

- Can you disagree with someone and still respect them? How do you do that?
- Has an argument in a WhatsApp group ever gotten out of hand? What do you think could have stopped it?
- Why do you think it's important to stop and say thank you, even after the event is over?
- In the second story, Riki says: "We always depend on one another, not only on a plane in the sky." How does this connect to the story about hurtful discourse on social media?
- In the first story, students learn how to deal with disagreement, and in the second, people gather to give thanks together for a miracle. What do you think can help us feel that we belong to one another, both in moments of disagreement and in moments of joy?

FROM THE DIARY OF A SHALIACH

Omri Pollak writes: Ahead of the memorial day for the assassination of Prime Minister Yitzhak Rabin, we at the Tarbut school in Mexico City looked for a way to bring the students closer to the issues this day raises and connect them to their own lives. Alongside a short, symbolic ceremony, we created interactive rooms about Rabin the man, about respectful dialogue, and about the meaning of the assassination for Israeli society. It was moving to see how much the subject matters to the students. We opened with a WhatsApp conversation that spiraled out of control and asked them to identify the moment when legitimate disagreement turns into hurtful and violent discourse. A lively, meaningful discussion followed: the students brought examples, argued and listened to one another. It was clear this is an issue they know well from everyday life. From there we moved on to the atmosphere in Israel in the period before the assassination, the deep divide in Israeli society, and Rabin's words about the danger violence poses to democracy. Despite the distance in time and place, the students found questions on this memorial day that concern them too: How do you argue without insulting someone? How do you keep mutual respect even when the disagreement runs deep? For me, it was a reminder of the power of educational shlichut to connect Israeli memory with Jewish life in the Diaspora, and to turn it into an opportunity to talk about our shared responsibility for the discourse we create.

Translators: Janine Muller Sherr and Yehoshua Siskin
Send responses to: office@sivanrahavmeir.com
To contact **the education department:** Morim@wzo.org.il

דף הפרשה מוקדש לעילוי נשמת החיילים הקדושים
מיכאל בן חמו ואייל טויטו הי"ד

המחלקה לחינוך
ההסתדרות הציונית העולמית

אור מישראל
A LIGHT FROM ISRAEL

פרשת חיי שרה

גליון מס' 121 || כ"ז חשוון תשפ"ז 7.11.2026

עם סיון רהב-מאיר

1. פרשת השבוע היא פרשת חיי שרה, הפרשה החמישית בתורה. הפרשה מתארת את פטירתה של שרה אמנו, את קבורתה במערת המכפלה ואת החיפוש אחר בת הזוג של יצחק אבינו - רבקה אמנו.

2. בפרשה רבקה הופכת לרבקה אמנו ומתחתנת עם יצחק אבינו. מה המבחן שבו היא עמדה? מבחן החסד. אליעזר, עבד אברהם, נשלח למצוא כלה ליצחק. הוא מבקש לשתות, ורבקה משקה לא רק אותו, אלא גם את גמליו: היא מעניקה הרבה יותר ממה שביקשו ממנה. זה הסימן לכך שהיא מתאימה להמשיך את משפחת החסד, ולהיות אחת מהאימהות האומה שלנו. גם חני ומוסיה בסיפור שלנו השבוע מלמדות אותנו על כוחה של השליחות, הן בוחרות לראות את הזכות שבנתינה לאחרים, ולעשות זאת בשמחה ובאהבה.

3. בתחילת הפרשה אנחנו קוראים על ההלוויה הראשונה בתורה, ובהמשך- על החתונה הראשונה בתורה. יצחק מביא את רבקה אל האוהל של שרה, וממשיך איתה את העם היהודי.

4. השבת הזו נקראת גם "שבת מברכים" כי מברכים בה את חודש כסלו, שייתחיל בשבוע הבא (בימים שלישי ורביעי – ראש חודש). שבת שלום וחודש טוב.

סיפור לשבת

לתת זה לקבל

"ברוכות הבאות!", קרא המנחה של מפגש הזום ואלפי ילדות ברחבי העולם ראו אותו על מסך המחשב. לתנועת חב"ד יש כחמשת אלפים משפחות של שליחים ברחבי העולם. הם יוצאים לשליחות לכל מקום שבו יש יהודים, כדי ללמד ולעזור. בכל שנה נערך בניו־יורק מפגש שנתי של כל השליחים, יחד איתם מגיעים לכנס ילדים וילדות, שליחי חב"ד צעירים. אבל בתקופת הקורונה המפגשים נערכו בזום. "ברוכות הבאות לילדות מכל רחבי העולם!", המשיך המנחה. הוא סיפר שאלפי ילדות משתתפות במפגש בכל העולם, וביקש לדבר על קבוצה מיוחדת של ילדות־שליחות. "יש איתנו ילדות שגרות במקומות לא קלים, ילדות שהשליחות שלהן מאתגרת ואנחנו רוצים להגיד לילדות האלה: כל הכבוד לכן!". מול המסך ישבו גם חני בת התשע ואחותה מוסיה בת השבע וצפו בזום מביתן בעיר צ'נגדו שבסין. ההורים של חני ומוסיה, דובי ושרה הניג- הם שליחי חב"ד בעיר צ'נגדו. חני ומוסיה עזבו את המסך ופנו אל הוריהן: "אבא, אימא, שמעתם? אומרים פה שיש ילדות של שליחים שממש קשה להן. שהן חיות בתנאים לא קלים. כל הכבוד להן!". ההורים שלהן נדהמו. הרי הילדות שלהם חיות בצ'נגדו בלי חברות שדומות להן, ולומדות בבית ספר שמתקיים באינטרנט בלבד. אין להן חנויות כשרות- אפילו מכולת עם מוצרים כשרים אין, ואת האוכל מקבלים במשלוחים מיוחדים מחו"ל. מגיפת הקורונה גרמה לכך שבסין ההוראות היו קשוחות: כל מי שנכנס למדינה נכנס לבידוד של שלושה שבועות, בפיקוח הממשלה הסינית. חני ומוסיה לא פגשו את המשפחה המורחבת שלהן שנתיים.

ובכל זאת, כשהן שומעות שמדברים על ילדות שקשה להן, הן לא מדמיינות שמדברים עליהן. טוב להן וכיף להן. הן מרגישות משמעות, שליחות ושמחה. (מתוך סדרת הספרים "לגדול")

עקובה למחשבה

האם אנחנו עושים דברים חשובים בחיים בתחושה של "אוף, הכריחו אותי", או כי אנחנו מתחברים לעשייה ומבינים שזה נכון? השאלה בחיים היא לא רק מה אנחנו עושים, אלא באיזו הרגשה אנחנו עושים את זה.

אור מישראל
A LIGHT FROM ISRAEL
פרשת חיי שרה
המחלקה לחינוך
ההסתדרות הציונית העולמית

מיומנו של שליח

כותב לנו עומרי פולק: לקראת יום הזיכרון לרצח ראש הממשלה יצחק רבין, חיפשנו בבית הספר תרבות במקסיקו סיטי דרך לקרב את התלמידים לנושאים שהיום הזה מעלה ולחבר אותם לחייהם. לצד טקס קצר וסמלי, יצרנו חדרים אינטראקטיביים שעסקו ברבין האדם, בדיאלוג מתוך כבוד ובמשמעות הרצח בחברה הישראלית. היה מרגש לראות עד כמה הנושא מעסיק את התלמידים. פתחנו בשיחת וואטסאפ שיצאה משליטה, וביקשנו מהם לזהות את הרגע שבו חוסר הסכמה לגיטימי הופך לשיח פוגעני ואלים. התפתח דיון ער ומשמעותי: התלמידים הביאו דוגמאות, התווכחו והקשיבו זה לזה. ניכר היה שזו סוגיה שהם מכירים היטב מחיי היום־יום שלהם. משם עברנו לעסוק באווירה בישראל בתקופה שקדמה לרצח רבין, במחלוקת העמוקה בחברה הישראלית ובדבריו על הסכנה שמציבה האלימות לדמוקרטיה. למרות מרחק הזמן והמקום, התלמידים מצאו ביום הזיכרון הזה שאלות שנוגעות גם להם: איך מתווכחים בלי לפגוע? כיצד שומרים על כבוד הדדי גם כשהמחלוקת עמוקה? עבורי, זו הייתה תזכורת לכוחה של השליחות החינוכית לחבר בין הזיכרון הישראלי לחיים היהודיים בתפוצות, ולהפוך אותו להזדמנות לשיחה על האחריות של כולנו לשיח שאנו יוצרים.

לתגובות: office@sivanrahavmeir.com
ליצירת קשר עם המחלקה לחינוך: Morim@wzo.org.il

בין שמיים לארץ -זוכרים את הנס

"שלום סיון, כאן ריקי סיטון. אני רוצה שישמעו על האירוע שהרמנו הערב ברעננה: מסיבת הודיה לכל משתתפי הטיסה של 'פליי דובאי'! האם אנחנו בכלל זוכרים את הנס המופלא שאירע לנו לפני חודש? אז התכנסנו להודות. ומי אירגן את הערב הזה? בר קופרשטיין החטוף שחזר מעזה, עם אימו המדהימה ג'ולי, יחד עם אפרת רז, אלמנתו של לוחם הימ"מ נועם רז. ואיפה המסיבה המרגשת התקיימה? בבית של גניה ושי צוהר, הדודים של הקצין החטוף עומר נאוטרה הי"ד. אנשים שהיו על המטוס, מכל רחבי הארץ, הגיעו כדי להודות יחד, כדי להרגיש שייכות וחיבור, וגם לברך ברכת 'הגומל'. הרגשנו רוממות, הרגשנו את האחדות שלנו ואת האמונה שלנו. כמה חשוב לזכור שאנחנו תלויים אחד בשני תמיד, לא רק במטוס בשמיים... בתמונה: בר מוביל את ברכת הגומל"

שפיים שלחן השבת

- האם אפשר לא להסכים עם מישהו ובכל זאת לכבד אותו? איך עושים את זה?
- האם קרה לכם שוויכוח בקבוצת וואטסאפ יצא משליטה? מה לדעתכם יכול היה לעצור אותו?
- למה לדעתכם חשוב לעצור ולהגיד תודה, גם אחרי שהאירוע כבר הסתיים?
- בסיפור השני נאמר: "אנחנו תלויים אחד בשני תמיד, לא רק במטוס בשמיים". איך המשפט הזה קשור גם לסיפור על השיח הפוגעני ברשתות החברתיות?
- בסיפור הראשון התלמידים לומדים איך להתמודד עם מחלוקות, ובסיפור השני אנשים מתכנסים כדי להודות יחד על נס. מה לדעתכם יכול לעזור לנו להרגיש שייכים זה לזה גם ברגעי מחלוקת וגם ברגעי שמחה?